

ג: עין משפט
גר מצוה

י א מיע פ"ג תלמט
דעת הלכה ד:
י א מיע פ"ג תלמט
א"כ הלכה ב' פ"ג
הר"ע מ"ג
י א מיע פ"ג תלמט
מפני הקדמת
הלכה י:

רבינו חננאל

ואקשקן אטו טמא מי
לא כתיב בתורה, ופרקינן
אלא כל היבא דדי
הרד"י נהנו משתעי דרך
כבוד. ויהי מקום סוף
שצריך לומר לא טהור,
שהו קיש אחיות והו
שש אחיות משתעי דרך
קצרה, ואמרין וכל היבא
דדי הרד"י נהנו משתעי
בלשון כבוד והו אשכחן
דמפס קרא ונכתב והו
רובבת וישבת דדי הרד"י
נשה והו משתעי דרך
כבוד, ופרקינן רובבת מתיב.
ואם יו לומר יכתב ישבת
חבר וי"ו, אלא אשכחן
ירושב חפר וי"ו אלא
אשכחן וי"ו לומר, לפיכך
כת"ר רובבת בלשון קצרה,
שכל ישבת מלא נכתב,
בגון ישבת בארץ צדק.
והו יושבת תחת חבר,
וכשחשבו אינו מחסור
אלא למירושב או לומר, אף
כאן אילו כתב ישבת על
החבר היה צריך לכתוב
מלא, לפיכך כתב רובבת
בלשון קצרה, כפי פסקי.
פירוש כתיב שכן מלא בכל
אבריו, כלומר ומלאו בני
מעים שלנו מן ההלכה,
שכענו פניהם, כדחנן
בתורה האברים והפרדים
שלא נאכלו כפסידים
סניקין אותן בגדי המדות.
ו"א גי' שמשפס בטע
ומתחבט לצאת משם איתו
יכול, וזה שאמר כבוד
אחר (פסוק ולא) בסניקין
לאן אשכחתי רב בתורה
לפי שדבר על עצמו נגזר.
וכי כבוד אחר בנו חזיר.
בגדיו בתורה, כלומר
נזהרין על בגדיהם עבים.
ובספיקה בפסיקת הוהים
אין נזהרין כל כך, פירוש
העובים עלולין לקבל
טיהרה מפני שהמשיקה
בשבת מפני לוחות שבת
כשעתה, מה שאין כן
ביומים, ואפי' שניטין
סמכיהו, כדחנן שבתה
משקין הן הטל והמים
והיין והשמן והדבש והחלב
ודבש דבורים, ושבת
לזה שאמר מפני מה
אין מוסקין בטהרה ולא
הוציא טיטהא ספיר,
וזה שאמר ההוא כתיב
הגיעני כונב הלמטה שהוה
שרץ כ"ר, ששן פסול.
פירוש דבר ע"ז דבתיב
לשערה או לקמיהו,
ושניהו פסולין לכהונה,
פי' הכהנים ששמשו ע"ז
פסולין, כדחנן בסוף
מנחות הכהנים ששמשו
בבית חזוני לא ישמשו
במקדש בירושלים ואין
צריך לומר לרוב אחר,
שנאמר א"ל יעלו כתיב
הכמות אל מוכה ה',
כלומר בבית חזוני פסולין
הן וכל שכן ע"ז פסולין
ואקשקן והתן במסכת
קדושין אין בודקין לא

לא עין געירין עקב פסו.

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

בל היבא דבי הרד"י וכו', ולכן עקס הכתוב ללמדנו שלעולם
יספר אלס בלשון נקיה ואס לא היה עוקס אס כן מהיכא
מימי אפילו היכא דבי הרד"י ניהו: רבבת בתיב. וא"כ לכונו
נמי ישבת ואומר ר"י דלא מני למיכתב ישבת דכל היכא דכתב ישב
בלל וי"ו אחא לדרשה כדדרשינן
ולוט ישב בשער סדוס אחוה הוים
מניוהו שופט (בגלשתי רנה פרשה ו:)
אין מוסקין בטהרה, מפרש ה"ר
יוסף דעמחא דנצירה דפ"ק
דשבת (ד' י"ו, וספ) לא שייכי במסקיה
דשמה יבגרו בקופה מופסת והיהו
נמי פעמים שארס הולך לנכרו ורואה
אשכול עיבירה סוחטו ומולפו ע"ג
ענינים וישעת נצירה עדין משקה
עופס עלינן דנזימס אינו רגיל
לעשות כן שאינו משקה ואינו חשוב
כדאלמ התם ואינו רואה דנקימה:
שמין פסול. פירש רבינו חננאל
דגר ענדת כוכבים כדמתיב
(שמות נב) לשמלה דקמימס ופסול
לכהונה דמתן במסכת מנחות (דף קט.)
כתיב שמשו צנית חזונו לא ישמשו
במקדש ואין ל"ל לדבר אחר פירוש
לע"ז שאמר אף לא יעלו כהני
הצנות אל מזבח ה':

ואנא

אב"אנא משופרי שופרי.
משאל אין ראה שנאמין כלל
הנא לפנינו ואומר ישראל אי דשאני
הנא דרוב ישראל היו ואלוין נמר
רובא אף יש להביא ראה מפרק
החולץ (דף מה, וספ) דלמר ליה ע"י הכנ
גלי או נסוב נח מיעין וכן ומההוא
לחמא לקמיה דרבי יהודה ואמר
נגייערמי בני לגין עזמי אמר ליה
נאמן אחא לפסול את צדקו עזמי משום
דמני למימר ישראל אי והא דלמר
בחוולן (דף מו, וספ) מי שגא ואמר גר
אי יבול נקבלנו תלמוד לומר אמן
במוחקן לך התם מיירי במוחקן לך
בצדקה פסול את צדקו עזמי משום
הכי נאמן נמינו דלי בני אמר
ישראל אינו: מאליה מ"י קספו
אף, אע"ג דגדי אין אלימו קרייה
רוב פסיהס היה טלה או שמה הגדי
לו רבי יהודה בן נחמיה דלי ללא
לרגל מ"י"ל שגא היה לו קרקע או זקן
היה שאינו יכול להלך כרגליו דפטור
ממסק כמו מאליה מ"י נצינן מו"ל
היא כדמוכ כפסירי צפ' ראה ועוד
במרגוס ירושלמי (בגלשתי י) וארץ
והדס ונצינן וקטיספי:
חקוקאה. פי' רבינו חננאל
סופר ור"י פירש
מעיר חקוקה היה נספר ישועש ועו:
אנא

משום בניו. שהן זכרים כתב
אורך בלשון לם מן המגוה
והני דלעיל עיקס ללמדך שצריך
כתיב לשון מגוה וקצר ללמדך

משום בניו אורחא הוא והכתוב י והוא
רוכבת על החמור התם משום ביעתותא
דליליא אורחא הוא ואיבעית אימא משום
ביעתותא דליליא ליבא משום ביעתותא
דדוד איבא ואיבעית אימא ביעתותא דדוד
נמו ליבא משום ביעתותא דהר איבא
ובאורייתא מי לא כתיב טמא אלא כל היבא
דכי הרד"י ניהו משתעי בלשון נקיה כל
היבא דנפישין מילי משתעי בלשון קצרה
כדאמר רב הונא אמר רב ואמרו לה אמר
רב הונא אמר רב משום ר"מ "לעולם אישגה
ארס לתלמידו דרך קצרה וכל היבא דכי
הרד"י ניהו משתעי דרך קצרה והא רוכבת
ויושבת דכי הרד"י ניהו וקאמר רוכבת רוכבת
כתיב הגהו תרי תלמידו דהוו יחבי קמיה
דרב חד אמר שויתנין האי שמעתא כדבר
אחר מסנןן וחד אמר שויתנין האי שמעתא
כגדי מסנןן ולא אישתעי רב כהדי האדך
הנהו תרי תלמידו דהוו יחבי קמיה דהלך
וחד מינייהו רבן יוחנן בן זכאי ואמרו ליה
קמיה דרבי וחד מינייהו רבי יוחנן חד אמר
מפני מה בוצרין בטהרה ואין מוסקין בטהרה
וחד אמר מפני מה בוצרין בטהרה ומוסקין
במומאה אמר מוכבטח אני בזה שמורה
הוראה בישראל ולא היה ימים מעטים עד
שהורה הוראה בישראל הנהו תלתא כהני
חד אמר להו הגיעני כפול וחד אמר הגיעני
כזית וחד אמר הגיעני כונב הלמטה בדרך
אחריו ומצאו בו שמין פסול והא (תניא)
אין בודקין מן המובח ולמעלה לא תיבא
שמין פסול אלא אימא שחין פסול ואי בעית
אימא שאני התם דאיהו דארע נפשיה ההוא
ארמאה דהוה סליק ואכיל פסחים בירושלים
אמר כתיב: כל בו נכר לא יאכל בו יב' כל
ערל לא יאכל בו ואנא הא קאבילנא משופרי
שופרי אמר ליה רבי יהודה בן בתירא מי
קא ספו לך מאליה אמר ליה לא כי סלקת
להתם אימא להו ספו לי מאליה כי סליק
אמר להו מאליה ספו לי אמרו ליה מאליה
לגובה סלקא אמרו ליה מאן אמר לך הכי
אמר להו רבי יהודה בן בתירא אמרו מאי
הוה וקמלוהו שלחו ליה לרבי יהודה בן
בתירא שלם לך ר' יהודה בן בתירא דאת
בנציבין ומצודתך פרוסה בירושלים רב
כהנא חלש שדרוה רבנן לר' יהושע בריה
דרב אידי אמרו ליה זיל ברוק מאי דיניה אתא
אשכחיה דנה נפשיה קרעיה
ללבושיה ואהדריה לקרעיה לאחוריה וככי
ואתי אמרו ליה נח נפשיה אמר
להו אנא לא קאמינא יומציא דבה הוא כסיל
יוחנן חקוקאה נפק לקרייתא כי
אתא אמרו ליה חזינן נעשו יפות אמרו
ליה צא ובשר לסוסים ולחמורים דכתיב
יהושעוים והתבן לסוסים ולרכש
מאי היו לבימור אשתקד נעשו חזינן יפות
אי נמי עדשים נעשו יפות:
רב
ומכלל דבניו משמע שהתיים לא נעשו יפות
ולא היה רואה להוציא דבר קללה מפיו:

מסורת הש"ס

6) חילין סג' זו זמן
7) קרושין ע"ג ד' זמן
8) ע"ג נע"ז מוסקס
9) ע"ג נע"ז מוסקס
10) ע"ג נע"ז מוסקס
11) ע"ג נע"ז מוסקס
12) ע"ג נע"ז מוסקס
13) ע"ג נע"ז מוסקס
14) ע"ג נע"ז מוסקס
15) ע"ג נע"ז מוסקס
16) ע"ג נע"ז מוסקס
17) ע"ג נע"ז מוסקס
18) ע"ג נע"ז מוסקס
19) ע"ג נע"ז מוסקס
20) ע"ג נע"ז מוסקס
21) ע"ג נע"ז מוסקס
22) ע"ג נע"ז מוסקס
23) ע"ג נע"ז מוסקס
24) ע"ג נע"ז מוסקס
25) ע"ג נע"ז מוסקס
26) ע"ג נע"ז מוסקס
27) ע"ג נע"ז מוסקס
28) ע"ג נע"ז מוסקס
29) ע"ג נע"ז מוסקס
30) ע"ג נע"ז מוסקס
31) ע"ג נע"ז מוסקס
32) ע"ג נע"ז מוסקס
33) ע"ג נע"ז מוסקס
34) ע"ג נע"ז מוסקס
35) ע"ג נע"ז מוסקס
36) ע"ג נע"ז מוסקס
37) ע"ג נע"ז מוסקס
38) ע"ג נע"ז מוסקס
39) ע"ג נע"ז מוסקס
40) ע"ג נע"ז מוסקס
41) ע"ג נע"ז מוסקס
42) ע"ג נע"ז מוסקס
43) ע"ג נע"ז מוסקס
44) ע"ג נע"ז מוסקס
45) ע"ג נע"ז מוסקס
46) ע"ג נע"ז מוסקס
47) ע"ג נע"ז מוסקס
48) ע"ג נע"ז מוסקס
49) ע"ג נע"ז מוסקס
50) ע"ג נע"ז מוסקס
51) ע"ג נע"ז מוסקס
52) ע"ג נע"ז מוסקס
53) ע"ג נע"ז מוסקס
54) ע"ג נע"ז מוסקס
55) ע"ג נע"ז מוסקס
56) ע"ג נע"ז מוסקס
57) ע"ג נע"ז מוסקס
58) ע"ג נע"ז מוסקס
59) ע"ג נע"ז מוסקס
60) ע"ג נע"ז מוסקס
61) ע"ג נע"ז מוסקס
62) ע"ג נע"ז מוסקס
63) ע"ג נע"ז מוסקס
64) ע"ג נע"ז מוסקס
65) ע"ג נע"ז מוסקס
66) ע"ג נע"ז מוסקס
67) ע"ג נע"ז מוסקס
68) ע"ג נע"ז מוסקס
69) ע"ג נע"ז מוסקס
70) ע"ג נע"ז מוסקס
71) ע"ג נע"ז מוסקס
72) ע"ג נע"ז מוסקס
73) ע"ג נע"ז מוסקס
74) ע"ג נע"ז מוסקס
75) ע"ג נע"ז מוסקס
76) ע"ג נע"ז מוסקס
77) ע"ג נע"ז מוסקס
78) ע"ג נע"ז מוסקס
79) ע"ג נע"ז מוסקס
80) ע"ג נע"ז מוסקס
81) ע"ג נע"ז מוסקס
82) ע"ג נע"ז מוסקס
83) ע"ג נע"ז מוסקס
84) ע"ג נע"ז מוסקס
85) ע"ג נע"ז מוסקס
86) ע"ג נע"ז מוסקס
87) ע"ג נע"ז מוסקס
88) ע"ג נע"ז מוסקס
89) ע"ג נע"ז מוסקס
90) ע"ג נע"ז מוסקס
91) ע"ג נע"ז מוסקס
92) ע"ג נע"ז מוסקס
93) ע"ג נע"ז מוסקס
94) ע"ג נע"ז מוסקס
95) ע"ג נע"ז מוסקס
96) ע"ג נע"ז מוסקס
97) ע"ג נע"ז מוסקס
98) ע"ג נע"ז מוסקס
99) ע"ג נע"ז מוסקס
100) ע"ג נע"ז מוסקס

תורה אור השלם

- 1. והיה הוא רבבת על
החמור וירדת בסתר
הר ויהוה דוד ואנינו
ירדום לקראתה וחפזם
אתמ: שמואל א כ כ
2. ויאמר י' אל משה
ואתהן ואת חוקת פסח
כל בו נכר לא יאכל בו:
שמות יב מג
3. וכי יבוא אחר נר
ועשה פסח ל' העול ול
כל זכר וז' ויקרב לעשותו
והיה באחד הארץ וכל
ערל לא יאכל בו:
שמות יב מח
4. מבכס שגאה שתי
שקר ומצא דבר הוא
סכיל: משלי י"ח
5. והשערים והתבן
לסוסים ולרכש ובאו אל
המקום אשר יהיה שם
איש במשפט:
מלכים א ה ח

גליון הש"ס

ה"ה בניו פסוק
בגדי ע"י כ כהר"ע
ר"פ דמסקת תמיד:

מוסף רש"י

אין בודקין מן המובח
ולמעלה, התחיל לנדות
כאמרות ומלא שמי אלוה
שיש על המכות כיוע
שמיים הוא יפושין ע"ג
אליה לגבוה סלקא,
אלת ספס קרייה עס
האמורין, מה שאין כן
כבוד ועל, כדמתיב ויקח
ג' מלני האלים תמיה
לעזו פ"ו:

רבינו חננאל (הביקש)

מן המובח ולמעלה, כלומר
כל כהן שהחזיק להקריב
במזבח יבן לו שהחזיק
לרובן אין צריכין לירדק
אחריו, שלא עלה למזבח
ולא לרובי עז שבתיק
והכשייהוה יושבי לשבת
הגויה, כדחנן בסוף סודת
לשבת הגויה שם היתה
מטרה גיורה וישבת והנה
את הכהונה, כהן ששמצא
בו פסול כ"ר, ושנינו
לא תיבא סנין פסול
אלא אימא שחין פסול,
פירוש שחין פסול פסולות
גסות הרוח ולעילת לשון
כדאמרינן במסכת שבת
פרק כפה שאין אנוש
ירשלים איש שחין היו,
וב ירושע בריה דרב ארי
לא בקש לומר דנה נפשיה
דרב כהנא דאמר ומציא
רבה הוא סכיל, חקיקה,
פירוש שופר, דבתיב דיי
החקיקה.

רב